

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioann. Jonstoni|| Historiae Natvralis|| De|| Piscibvs|| Et Cetis|| Libri V||

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCCLXVII.

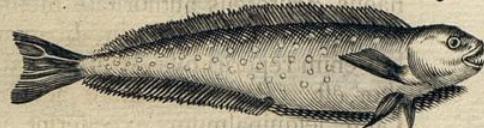
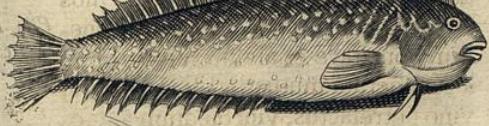
VD18 90529014

Illustration: Tab. XVIII. Sphyraena, siue Sudis ein art meerhecht [...]

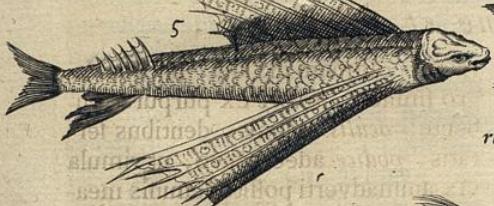
urn:nbn:de:gbv:45:1-11089

Sphyraena, sive Sudis. ein art meer hecht.*Puris guttulosus.*

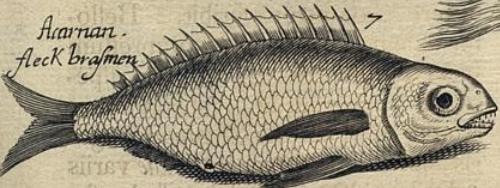
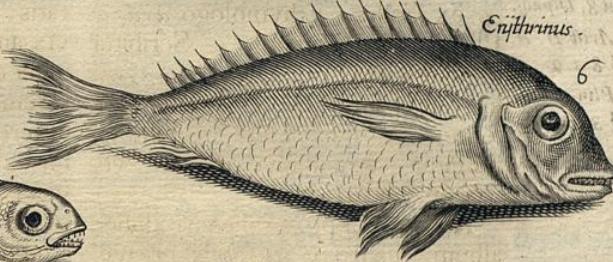
3 dicKals.

Alanda non cristata. meerlerch ohne Kan.

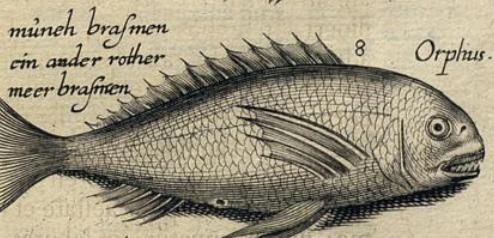
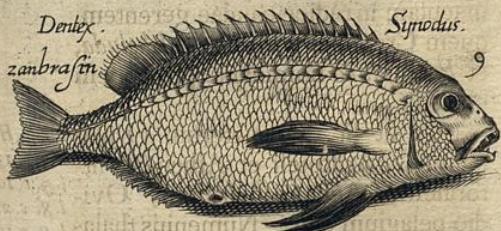
Hirundo Pliny.

4 *Mullus umbribir. glatter rotbart.*

rother meer bras men.

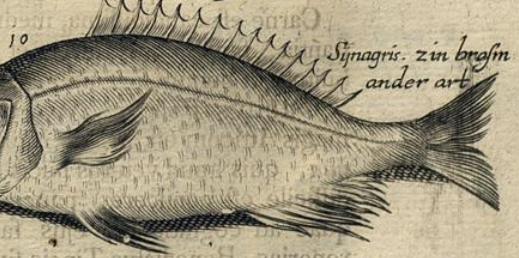
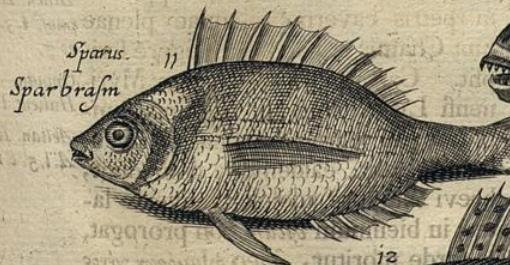

Enithrinus.

Dentex.

Syrodus.

münch brasmen
ein ander rother
meer brasmen

Sparbrasen

Spar.

Spar.

Scorpius minor

Scorpius

Kleiner

meerscorp.

*...dum quae sursum possit, dum quae certior
...ve... dicitur, et Auctoritate... Ar-
...ve...*

四

માનુષિક

Mensis Episcopatu

Arctagya VII

The Marketing of Comedy

...and the Juggernauts pass by so slow and dense, round them goes the sun.

Aristoph. in opposuit, et Aristophanes inter regios pisces retulit. Athenaeus ἔνθετον, πολύχυλον, γλίχρον, δύσφιγχον, πολύτροφον, et ἐρηπιὸν facit, quae sequuntur transposita esse, ut Rondele-

tius observavit, videntur, qui enim potest aliquid esse γλιψόν et ένθετόν, glutinosum, et concoctu facile. Phi-
Galen. de lotimus tamen inter durae carnis pisces reposit. Alim. l. 3. e. 30.

ARTICVLVS VI.

De Synodonte sive Dentice.

TAB.XVIII. *Synodon piscis παρὰ τὴς ὁδίντας nomen invenit, quod si prima syllaba per iota scribatur, παρὰ τὸ σινεθα καὶ βλάπτειν τοῖς ὁδῖσιν, quod dentibus noceat, ita vocatur. Gaza Denticem, Albertus Dentatum, alii Dentalem nominavere. Plinius Graecam nomenclaturam retinuit. In Adriatico mari in insignem magnitudinem excrescit; in littore Auratam non superat. Vulgarium pondus trium aut quatuor librarum esse solet: decem librarum pondere observavit Salvianus. Dorsum habet repandum; latera satis compressa. Caput nonnihil fastigiatum, in quo Plin. H. N. lapides, qui *Synodontides* vocantur, gerit; rostrum acutum, Os satis amplum, valdeque denticulatum, praeter minores ac ferratos, superior maxilla quinis aliis, inferior octonis permagnis, caninis simillimis armatur. Oculi sunt magni, branchiae utrinque quaternae. In dorso pinna unica viginti aculeis munitur. Cauda est falcata. Venter argenteus, unde album Numenius vocavit: latera et dorsum ex albo rubent. Unde ruber Ovidio, ἐρυθρὸς ποντίας Epicharmo.*

Aldrovandus duos alias forte congeneres huic addit; quorum prior tergus viride, Synciput aureum, branchiarum ossa violacea. Alteri os intus et extra subatrum, supra id macula caerulea: sub branchiarum pinnis macula insignis, pur-

puraceis, aureis decorata squamis. Venter flavus; squamæ argenteæ.

Pelagium quidem Columella facit cum Ovidio, sed Aristoteli et l. 8. c. 16. Oppiano, quibus littoralis est, suffragantur pisces. Probantur ex Dalmatia et Illyrico, praesertim Salana atque Tragurio. Columella Punicas et indigenas nominat.

Carne tandem vescitur, et tanta cum aviditate, ut ventriculus in os procidat. Polypi carne inprimis delectatur, quem cum e cubili suo extrudere non possit, ante ostium tanquam mortuus fluctuat, brachium extendentem, arripit, sed et in ostrea ac pisces innoxios graffatur: nec Boce, quod ab Oppiano proditum, parcit. Gregales sunt, et συναγένεσις καθ' ἡλικίαν solent: per adolescentes πατ' ἥλις νέχοντας, separatim a reliquis natant. ἐντελέτεροι πάλιν κοινή; firmatori aetate inter se vitae communitate junguntur. Cibo a pisces demisso, in orbem consistente, et signum quasi eo arripit, dant.

Ab Antiphone inter lautissima obsonia recensentur. Hicesius copiose esse alimenti, et difficulter excerni scribit. In Italia peculiare condimentum quod amarinare vocant. In Dalmatia concitus et semicoctus multo croco et perspicuo gelu conditur, detestatum Aponensis obsonium.

ARTICVLVS VII.

De Synagride et Chromi.

TAB.XVIII. *D*e SYNAGRIDE pisce diversae sunt apud Authores opiniones. Theodorus Gaza pro eodem cum queant, volunt. Synodonte sumit. Massarius et Gelius adeo similes, ut vix discerni possint. Aldrov. de Piscib. l. 2. c. 13.